

новия животъ за свой господарь, а стария животъ за слуга на новия. Който може да застави новия животъ въ себе си да царува надъ стария, той минава за божество. За да се постигне и едното, и другото, хората се нуждаятъ отъ свобода

Какво нѣщо е свободата? Какъ може да се постигне тя? Апаштъ, разбойникътъ обиратъ, убиватъ хората, съ цель да разбогатѣятъ, да придобиятъ свободата си. Тѣ търсятъ свободата си по кривъ пжтъ, вследствие на което не я намиратъ. Прилежниятъ човѣкъ усърдно работи, но и той не придобива свободата си. Обаче, животътъ на крадеца се изражда, а на прилежния — съгражда. За придобиване на свободата има само единъ пжтъ — пжтътъ на любовта. Вънъ отъ този пжтъ нѣма свобода, нѣма животъ.

Казано е въ Писанието: „Изпраща Духа си да ни оживи“. Докато Духътъ Господенъ е надъ човѣка, той живѣе. Отнеме ли се този Духъ отъ него, той умира. Щомъ умира, човѣкъ се заличава отъ съзнанието на Бога. Това показва, че той е скжсалъ връзката си съ Бога. Държи ли тази връзка здрава, и да умре, човѣкъ пакъ живѣе. При това положение, животътъ и на земята, и на небето е красивъ. Красивъ е животътъ на радостта, тежъкъ е животътъ на мъчението. Красивъ е животътъ на щедростта и изобилието, тежъкъ е животътъ на просията. За да не бж-